

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010222
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125010222.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 38T/18/2025 zo dňa 19.09.2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

A. B., narodenému XX.XX.XXXX v C. D.,
trvale bytom E. XXX/X, F. C.,

u k l a d á :

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest v sume 2 000 (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX hodine viedol osobné motorové vozidlo značky G. H. s evidenčným číslom D. v obci F. C. po E. ulici, napriek tomu, že mu rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 5T/8/2023 zo dňa 28.11.2023, právoplatným dňa 28.11.2023 bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil zároveň trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Aj keď obžalovaný popieral spáchanie konania, jeho vinu mal za preukázanú v prvom rade na základe výpovedí policajtov I. J. K. a C. L., ktorí zhodne vypovedali, že vodičom motorového vozidla, ktoré zastavili, bol obžalovaný.

Svedok C. L. vypovedal, že v rámci vykonávania hliadkovej činnosti v službe zbadali motorové vozidlo G. H., ktoré náhle zmenilo smer jazdy bez znamenia, toto zastavili za pomoci svetelného výstražného znamenia, z miesta šoféra vystúpil obžalovaný, ktorého oboznámili s dôvodom zastavenia, vyzvali ho na predloženie dokladov a bol poučený o ďalšom postupe. Následne sa s nimi presunul na oddelenie, kde s ním všetko spísali, o čom svedčí správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola podpísaná obžalovaným. Svedok si nespomínal na všetky okolnosti, čo odôvodňoval aj odstupom času a množstvom zastavených vozidiel pri výkone jeho činnosti, avšak vedel, že vozidlo zastavili z dôvodu, že nedalo znamenie o zmene smeru jazdy a jasne uviedol, že vodičom motorového vozidla, ktoré zastavili, bol obžalovaný. Opakovane uviedol, že tento vystúpil zo strany vodiča a sám uviedol, že má uložený trest zákazu činnosti, lebo spôsobil dopravnú nehodu. Na otázku, prečo jazdí, keď má zákaz činnosti, obžalovaný uviedol, že musel zobrať bratranca alebo brata do práce.

Svedok I. J. K. vypovedal zhodne o zastavení motorového vozidla, skontrolovaní vodiča, o zistení, že nemá vodičský preukaz, ako s nimi obžalovaný odišiel na oddelenie a spolupracoval. Jednoznačne uviedol, že motorové vozidlo viezol obžalovaný vodič, že má zadržaný vodičský preukaz a uložený zákaz činnosti.

Čo sa týkalo výpovedí svedkov A. B. staršieho a I. M., ktorý uvádzali, že vozidlo viedol svedok A. B. starší a nie obžalovaný, tieto súd I. stupňa vyhodnotil ako nedôveryhodné, nakoľko svedok I. M. bol v čase zastavenia policajnou hliadkou vo vozidle na mieste spolujazdca, avšak ako vyplýva zo záznamu z vyšetrovacieho spisu, bolo zrejmé, že vlastníkom motorového vozidla bol síce I. M., avšak ho užíval obžalovaný a dňa 06.11.2024 sa svedok vo vozidle nenachádzal, čo bolo v rozpore s tým, čo svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že A. B. starší bol v ten deň pre neho v práci a vozidlo šoféroval on. Rovnako súd I. stupňa vyhodnotil výpoveď svedka A. B. staršieho ako nedôveryhodnú motivovanú snahou pomôcť svojmu synovi, nakoľko dvaja policajti, ktorí motorové vozidlo zastavili, uviedli, že motorové vozidlo viedol obžalovaný, pretože vystúpil z miesta vodiča.

Súd I. stupňa dával do pozornosti, že obžalovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmienčne odloženého trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom dňa 28.11.2023 sp. zn. 5T/8/2023 vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu do 29.11.2026.

V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd I. stupňa vysporiadal aj s námietkami obhajoby ohľadne záznamu nachádzajúceho sa na č. l. 48, ktorý bol spísaný C. A. B., ktorý bol k obsahu tohto záznamu vypočutý ako svedok a k nepoužiteľnosti tohto úradného záznamu. Súd I. stupňa uviedol, že v danom prípade prebiehalo skrátené vyšetrovanie, kedy policajt požiadal telefonicky o vysvetlenie svedka I. M., (ktorého súd I. stupňa následne aj vypočul na hlavnom pojednávaní) k okolnostiam vedenia jeho motorového vozidla obžalovaným, pričom svedok pri svojom výsluchu uviedol, že bol riadne poučený a obsah telefonátu premietnutý do záznamu, ktorého obsah si pri výsluchu na hlavnom pojednávaní nepamätal, ale odôvodnil to odstupom času. Súd I. stupňa zdôraznil, že daný úradný záznam ani nepoužil ako dôkaz pre uznanie viny obžalovaného, k telefonátu, ktorého obsahom bolo podanie vysvetlenia zo strany svedka, ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní, bol vypočutý svedok A. B. a tieto dôkazy použil iba pre posúdenie dôveryhodnosti výpovede svedka I. M..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd I. stupňa postupoval v zmysle § 34 Tr. zák., pričom pri osobe obžalovaného zistil, že je slobodný, má trvalý pobyt na adrese E. XXX/X, F. C. a pracuje v F. F. ako riadiaci pracovník. Poukázal zároveň na odpis z registra trestov, z ktorého zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom v 4 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 5T/8/2023 zo dňa 28.11.2023 za spáchanie prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky

s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 29.11.2026 a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 3 roky. Súd I. stupňa upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že obžalovaný má v evidencii správnych deliktov a priestupkov 7 záznamov za priestupky na úseku dopravy, pričom v evidenčnej karte vodiča má evidovaných 26 uložený blokových pokút. Pri osobe obžalovaného súd I. stupňa zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, avšak zistil len existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. vzhľadom na uvádzané odsúdenie. Súd I. stupňa konštatoval, že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace považoval za primeraný, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby, ukladal mu trest nepodmienečný a na výkon uloženého trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu obžalovanému sa súd I. stupňa zaoberal aj možnosťou uloženia alternatívneho trestu, avšak dospel k záveru, že v prípade obžalovaného by uloženie peňažného trestu alebo trestu povinnej práce bolo neprimerane mierne, nakoľko obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a prejednávaneho skutku sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby.

Nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd I. stupňa mu ukladal aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, čo považoval za primeranú dobu s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu ako aj na to, že mu bol uložený trest zákazu činnosti v trvaní 3 rokov horeuvedeným rozsudkom.

Uvedený rozsudok v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný, pričom v písomnom odôvodnení odvolania, ktoré zaslal obžalovaný sám, uviedol, že toto odvolanie podáva vo svoj prospech, a to proti výrokom o vine, treste ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa sa nemohol stotožniť, nakoľko ho považoval za neopodstatnený.

Poukázal na svoju výpoveď, ako aj na skutočnosť, že motorové vozidlo dňa XX.XX.XXXX neriadil on, ale jeho otec a išiel pre pána I. M. do Tlmáč. Opakovane uviedol, že motorové vozidlo riadil jeho otec, on sa nachádzal 10 až 15 metrov od vozidla, kde policajná hliadka stála pri ňom. Vystúpili von dvaja policajti a vyzvali ho na predloženie vodičského a občianskeho preukazu, na čo sa ich spýtal, prečo im má dať vodičské oprávnenie, keď auto nešoféroval. Občiansky preukaz im odovzdal a po chvíli im odpovedal, že nemá oprávnenie a že má zadržaný vodičský preukaz. Dobrovoľne nastúpil do policajného motorového vozidla na následne ho odviezli do M. I..

Túto jeho výpoveď mal za potvrdenú svedeckou výpoveďou A. B. staršieho, ktorý vo svojej výpovedi potvrdil skutočnosti, ktoré uvádzal obžalovaný a tiež potvrdil, že osobné motorové vozidlo riadil on. Tieto skutočnosti mali byť potvrdené aj svedeckou výpoveďou svedka I. M., pričom obžalovaný poukázal na jeho výpoveď.

Vo vzťahu k výpovedi príslušníkov policajného zboru C. L. a J. K. obžalovaný považoval za potrebné uviesť, že obsah týchto výpovedí je potrebné vyhodnotiť ako nedôveryhodný, nakoľko tieto svedkovia vo svojich výpovediach nevedeli uviesť žiadne konkrétne okolnosti zásahu, ktorý vykonávali dňa XX.XX.XXXX, najmä akým spôsobom zastavili motorové vozidlo, nevedeli uviesť dôvod, prečo ho zastavili a rozporne sa vyjadrili aj k tomu, či keď prvýkrát zbadali motorové vozidlo, išli z ich pohľadu v protismere alebo či išli za motorovým vozidlom, čo však považoval obžalovaný za najdôležitejšie, nevedeli vo svojich výpovediach vysvetliť rozpor v tom, ako mohli zastaviť motorové vozidlo, ktoré aj podľa ich vyjadrenia stálo mimo cesty. Uvedení svedkovia sa vo väčšej miere odvolávali iba na úradný záznam, avšak tento úradný záznam, ktorý spísali, je podľa názoru obžalovaného v rozpore s tým, čo sa dňa XX.XX.XXXX skutočne stalo, ale je aj v rozpore s výpoveďami uvedených príslušníkov policajného zboru, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní. Za nelogické považoval aj to, že si nepamätali na konkrétne okolnosti služobného zákroku, avšak presne si pamätali, že vozidlo riadil obžalovaný.

Za potrebné považoval vyjadriť sa aj k výpovedi C. A. B. na hlavnom pojednávaní, ktorý sa vyjadroval k úradnému záznamu, čo vypracoval v predmetnej trestnej veci. K úradnému záznamu považoval za potrebné uviesť, že vôbec nie je jasné, či bol vykonaný dňa 11.12.2024, teda pred začatím trestného stíhania a vznesení obvinenia, alebo po ňom. Z vyjadrenia svedka na hlavnom pojednávaní skôr vyplýva, že telefonát s pánom I. M. prebehol pred začatím trestného stíhania, pretože svedok uviedol, že zisťoval, či nedošlo aj k spáchaní trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla.

Obžalovaný v závere podaného odvolania vyslovil názor, že jeho vina nebola preukázaná výpoveďami svedkov vypočutých v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní a ani listinnými dôkazmi zabezpečenými vo vyšetrovacom spise, práve naopak z výsluchov svedkov vyplýva, že sa žalovaného skutku nedopustil.

Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to požiadal.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomné zdôvodnenie podaného odvolania, pričom skutočnosti v ňom uvedené nechcel žiadnym spôsobom zmeniť. Podané odvolanie doplnil o skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného v tom smere, že obžalovaný je zamestnaný vo firme F. F., N. ako groupleader s tým, že v tejto spoločnosti je zamestnaný odo dňa 01.02.2024, o čom predložil pracovnú zmluvu, posudok zamestnávateľa a dohodu o mzde. Z posudku zamestnávateľa vyplynulo, že obžalovaný dodržiava pracovné a bezpečnostné predpisy a pracovné úlohy realizuje v súlade s internými predpismi technologickými postupmi a pokynmi nadriadených. Z dohody o mzde vyplynulo, že základná tarifná mesačná mzda obžalovaného je 1300 eur za mesiac. Obhajca obžalovaného uviedol, že pokiaľ vie, obžalovaný nemá vyživovaciu povinnosť, nemá žiadne podlžnosti ani exekúcie, býva v rodinnom dome, na ktorý by mal mať hypotéku, ale nie vo veľmi vysokej sume. V konečnom návrhu navrhol rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v petite podaného odvolania.

Zástupca krajského prokurátora pred odvolacím súdom konštatoval, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný, odôvodnený a správny vo všetkých jeho výrokoch a preto odvolanie nepovažoval za dôvodné. Podľa jeho názoru neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali spochybňovanie výpovedí svedkov príslušníkov policajného zboru, ktorí jednoznačne vo svojich výpovediach uviedli, že to bol obžalovaný, kto predmetné vozidlo riadil. Ak aj existujú určité menšie nezrovnalosti medzi ich výpoveďami, je to odôvodnené tým, že podobných služobných zákrokov vykonávajú nespočetné množstvo a preto si podrobnosti logicky pamätať nemôžu. V konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ,ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd za potrebné považoval uviesť, že súd I. stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie zákonným spôsobom, pričom jednotlivé dôkazy vyhodnotil tak samostatne, ako aj v ich súhrne, čo sa odzrkadlilo v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku. Obžalovaný namietal podaným odvolaním tak vinu, trest ako aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. V prvom rade odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že súd I. stupňa vykonával dokazovanie zákonným spôsobom, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a preto nebolo možné uviesť, že by boli konaním súdu I. stupňa porušené ustanovenia Tr. por. o vykonávaní dokazovania. Pokiaľ obžalovaný namietal vinu, poukazujúc na jeho výpovede počas celého trestného konania, ako aj na výpovede svedkov I. M. a A. B. staršieho, je potrebné uviesť, že súd I. stupňa tieto výpovede správne vyhodnotil poukazujúc na výpovede svedkov I. J. K. a C. L.. Uvedení svedkovia, príslušníci policajného zboru v podstate zhodne popísali priebeh konania obžalovaného, spôsob zastavenia motorového vozidla, ako aj skutočnosť, že zo strany vodiča zastaveného motorového vozidla vystúpil obžalovaný. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať výpovede uvedených svedkov, ktorí boli riadne poučení podľa svojho

procesného postavenia, ako aj o trestnoprávných následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede. Súd I. stupňa správne vyhodnotil listinný dôkaz, a to obžalovaným namietaný úradný záznam nachádzajúci sa v spisovom materiáli na č.l. 48, pričom aj odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že samotný súd I. stupňa pri uznaní viny obžalovaného z tohto úradného záznamu nevychádzal. Odvolací súd však poukazuje na správu o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa oboznámená a z ktorej vyplýva, že príslušníci policajného zboru I. J. K. a C. C. L. zastavili osobné motorové vozidlo značky G. H. v obci F. C., ktoré riadil obžalovaný, pričom bol zastavený, kontrolovaný z dôvodu, že pri spozorovaní hliadky náhle zmenil smer jazdy, vozidlo zaparkoval bez znamenia o smere jazdy, pričom pri kontrole predložil iba doklady od vozidla a uviedol, že vodičský preukaz má zadržaný. Následnou lustráciou bolo zistené, že vodič má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá do 28.11.2026. Uvedenú správu mal obžalovaný podpísať vlastnou rukou. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností tak dospel k záveru, že súd I. stupňa správne ustálil vinu obžalovaného tak, ako je uvedená v skutku napadnutého rozsudku a že konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/8/2023 zo dňa 28.11.2023, kde mu bol uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 3 roky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., pričom správne zistil, že obžalovaný je slobodný, má trvalé bydlisko, na adrese ktorej sa zdržiava, je riadne zamestnaný. Aj odvolací súd poukazuje na odpis z registra trestov, ako aj na výpis z evidencie správnych deliktov a priestupkov a evidenčnú kartu vodiča. Súd I. stupňa správne poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, pričom ako z odpisu z registra trestu vyplýva, obžalovaný bol doposiaľ 6 krát odsúdený, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a naposledy bol odsúdený už uvádzaným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/8/2023 zo dňa 28.11.2023 za spáchanie prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 29.11.2026 a súčasne aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 rokov, Súd I. stupňa správne zisťoval pri osobe obžalovaného existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom aj odvolací súd sa stotožnil s názorom, že pri osobe obžalovaného bolo možné prihliadnuť len na existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu konštatoval, že vzhľadom na ostatné odsúdenie obžalovaného nebolo možné uložiť iný druh trestu ako trest nepodmienečný. Už súd I. stupňa sa zaoberal možnosťou uloženia alternatívneho druhu trestu pri obžalovanom, avšak dospel k záveru, že takýto druh trestu by bol v prípade obžalovaného neprimerane mierny. S uvedenou skutočnosťou sa však nestotožnil odvolací súd. S poukazom na charakter trestnej činnosti a jej závažnosť, dospel k tomu záveru, že v prípade obžalovaného bolo možné uloženie alternatívneho druhu trestu, pričom za možné považoval uloženie peňažného trestu. Obžalovaný je stále zamestnaný s pravidelným mesačným príjmom a uloženie peňažného trestu vo výške 2000 eur považoval za správne a zákonné. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, odvolací súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Zároveň vyslovil, že v zmysle § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Čo sa týkalo uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dva roky, tento druh trestu považoval odvolací súd za uložený zákonne a správne, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorových vozidiel. Tak ako bol uložený súdom I. stupňa považoval odvolací súd za postačujúci na to, aby si obžalovaný uvedomil následky svojho konania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.